

Matti Karinen

LL, erikoistuva lääkäri
OYS, Leikkaus- ja anesthesiakeskus
matti.karinen@ppshp.fi

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Kapteenin hajatelmiä

Erikoistumispaikkani anestesiaalta sain huhtikuussa 2017, jolloin erikoislääkärikoulutuksen hakeminen hyvin erilaista nykyhetkeen verraten ja henkilökohtaisesti alan olla vanhan koulutusjärjestelmän viimeisiä mohikaaneja, vaikken aivan Daniel Day-Lewisiltä näytäkään. Koulutuksemme lähökohdat ja vaatimustasot ovat perua ajoilta, jolloin lääkäreistä oli vajetta ja erikoistuvan lääkärin oli valitettavan usein pärjättävä omin neuvoin, joka on mahdollisesti heikentänyt potilasturvallisuutta ja nuoren lääkärin mahdollisuutta oppia ja kehittyä. Turvaton oppimisilmapiiri lisää epävarmuutta ja virheiden riskiä, jolloin vinoon istutettu puu kasvaa usein vinoon.

Viimeisien vuosien myötä olemme kuitenkin siirtyneet kohti osaamisperustais-ta järjestelmää. Näin ollen jokaiselle erikoistuvan sijoituspaikalle on laadittu osaamistavoitteet, joiden pohjalta voisimme rakentaa tarvittavat tiedot ja taidot erikoislääkärinä työskentelyä varten. Ammatillisen osaamisen ja kehittymisen lisäksi vuorovaikutussuhteisiin, johtamistaitoihin ja ammatillisen minuuden kehittämiseen on keskitytty enemmän. Selkeän tavoitteellisuuden myötä sekä mestarien että kisällien katekoliaamiinipitoisuudet ovat toivon mukaan aavistuksen tasaantuneet.

Muutoksen myötä en ole jäänyt anestesiologiseksi vaivaiskoivuksi.

Runkokoulutukseni olen saanut Vaasan keskussairaalassa ja tätä nykyä suoritan erikoistumistani loppuun Oulun yliopistollisessa sairaalassa. Ilokseni olen huomannut, että koulutuspolkuni alusta lähtien mukaan on tullut lisääntyvissä määrin toimintani aktiivista seuraamista ja yhteisesti sovittuja palautekeskusteluja. Näiden myötä yhteiset tavoitteet ovat olleet tiedossa ja oppimiselleni on annettu hyvät puitteet. Mikä tärkeintä virheistä ja epäonnistumisista on kehittynyt rakentavia keskusteluita, eikä niitä ole kuitattu astalolla tai mykkäkoululla.

Onneksi olemme siirtymässä pois niin sanotusta SODOTO-metodista (see one, do one, kil... teach one). Erikoistuvan vahvuuksiin ja heikkouksiin aktiivisesti tarttuminen ohjaajan ja/tai kollegan toimesta on välittämistä sen jaloimmassa muodossa. On tärkeää, että osaamme keskustella onnistumisista ja epäonnistumisista avoimesti ilman nöyrytetyksi tulemisen tunnetta. Omalta kohdaltani uskallan sanoa, että muutoksen myötä en ole jäänyt tieto- ja taitotasoltani anestesiologiseksi vaivaiskoivuksi.

Mukavaa syksyn jatkoa ja tervetuloa Ouluun 2023 SATEL-päiville ja 2024 SSAI-kongressiin. ■